

ска та достигнѣла прекрасны тѣ Италіански полета, останѧло по малко отъ половина та ѹ, — отъ 59,000 души, — само 26,000; а други тѣ или были убиты по пѧти, или замръзнили, или испопадали въ пропасти тѣ.

2.

Тука евиљ Аннибалъ сичко то искуство на полководецъ. Римска та войска го срѣшили; Аннибалъ разбиль тѣзи войска при езеро Тицинъ. Тогази той възбудиль на възстаніе Галлы тѣ и тѣ са съединили съ него. Скоро Римляны тѣ испроводили нова вейска; но великий тѣ полководецъ избралъ таквази позиція, щото студеный тѣ вѣтъръ каралъ дѣжда и снѣга направо въ лице то на Римляны тѣ, и сичка та римска войска комахай была унищожена. Сичка та горня Италія преминѣла отъ страна на побѣдителя, и не толкоzi съсъ силата на орѣжие то, колкото съсъ кротость и съ добра обхода Аннибалъ си придобывалъ съюзницы.

Пролѣтъ та на слѣдующа та година, той проникнѣль въ Средня Италія. Рѣка та Арно была залѣла сичка та страна, но и тѣзи спѣпка не въспрѣла Аннибала. Три дни безъ спиранье преминували войны тѣ по вода, товарны тѣ животны тѣнѣли въ дѣлбока та тиня; самъ си Аннибалъ си изгубилъ око то отъ настывка. Като излѣзъ на сухо мѣсто, той замамиль Римляны тѣ съ престоренъ бѣгъ въ засада: станѣла битва при езеро то Тразименъ; 6,000 Римляны были зеты въ плѣнь, 15,000 убиты, консулъ Фламилій изгубилъ живота си.

Като забиковилъ Римъ, и грабялъ сичко пѧтѣмъ, Аннибалъ пристѣпалъ по надалечь, и са спрѣлъ да отдахне само въ Южна Италія. Тогази Римляны тѣ избрали за полководецъ старыя и твърдѣ пазливый *Фабія*. Фабій не допуснѣлъ Аннибала да го измами съсъ свои тѣ хитрости; той захванѣль сички тѣ высочины и са стараль да отсѣче отстѣпанье то на непріятеля. Римски тѣ войны были недоволни отъ празны тѣ, както имъ са видѣло, премѣстванія назадъ и напредъ, и въ присмыив-